

Q **ACTUALITAT**

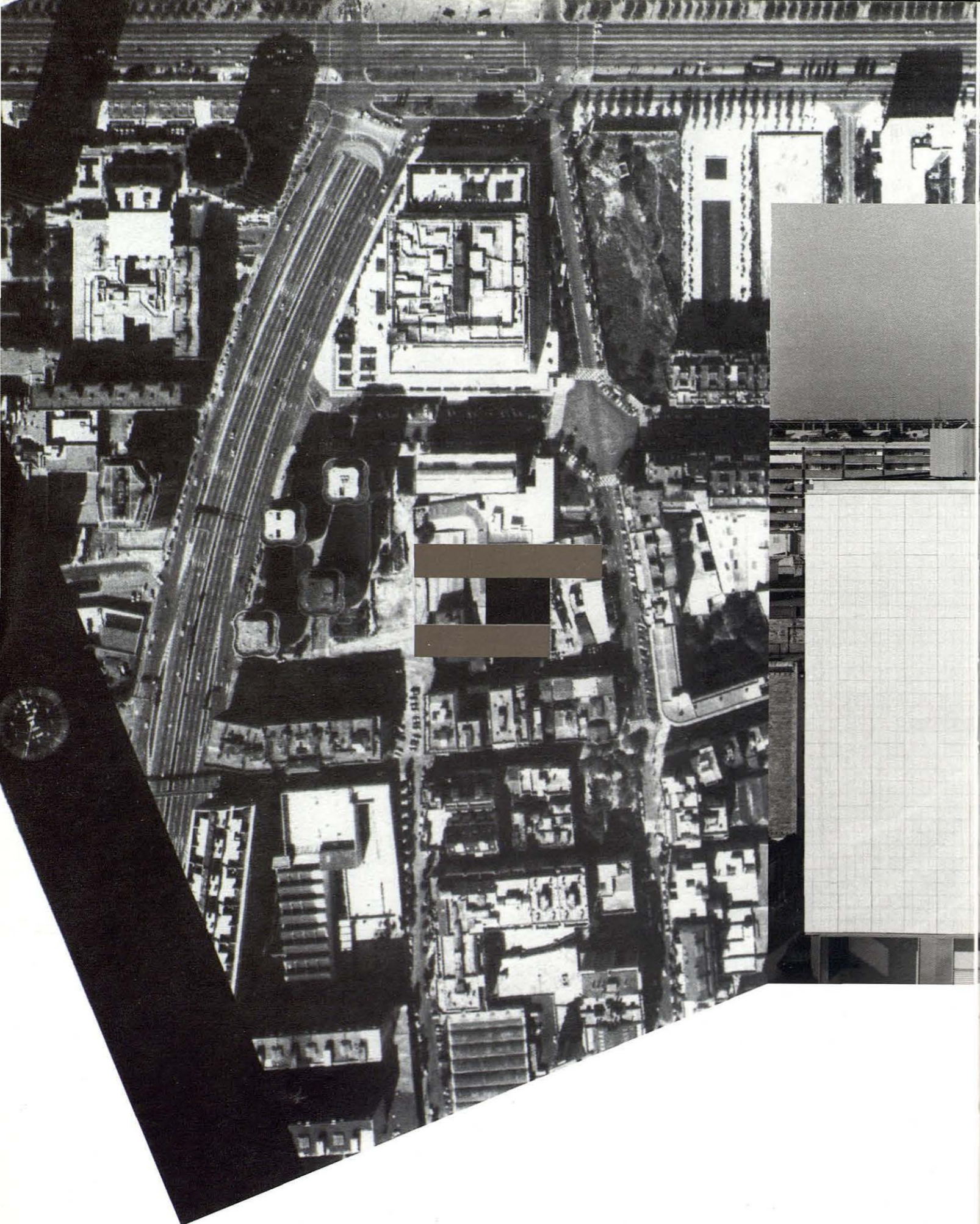
Obra recent Barcelona. Dos espais en sinergia
Recent Work Two spaces in synergism

Gran Via Carles III – carrer Joan Güell
Mateo, Arderiu, Crespo
Coderch-Valls

Platja de la Barceloneta
Martínez Lapeña, Torres
Ponseti

Crítica Enric Miralles
Criticism Comentaris a dos ¿im? possibles diàlegs
Commentaries on two im? possible dialogs

Opinió Miquel Ponseti
Opinion Records sobre el Club Natació Barcelona
Memories about the Club Natació Barcelona

Gran Via Carles III — carrer Joan Güell
Edifici Mixt (1993) Arquitectes Josep Lluís Mateo amb Jaume Arderiu, Josep M. Crespo
Edificis Trade (1969) Arquitecte José Antonio Coderch, Manuel Valls

Josep Lluís Mateo

Jaume Arderiu, Josep M. Crespo

edificio de viviendas, oficinas, aparthotel
centro comercial y parking

housing, office
and hotel complex,
commercial centre
and car park

Two extreme positions define and mark the limits of the territory where it interests me to work. On the one hand, the neo-academic architectures that respond to complexity with a dry, uniform, cold, almost dead vocabulary. Architecture as a freezing of life; as silent and abstract egalitarian cladding; as the expression, in its desire for permanence and immutability, of death.

And on the other, the virtual architectures, which set out to become the gaseous expression of use transformed into half-seen nocturnal shadows, letters applied to undefined solids to be seen at night, rejecting any pretension towards corporeal materialisation.

The path to follow lies between these extreme and equidistant points. A path occupied by matter yet which does not stifle movement, interested in the vitality of uses but concerned also with formalising them, without either reducing or freezing them.

The project is based, and not only physically, on the car park. A great box limited by series of pillars arranged according to the logic of the movement of automobiles defines the geometric order of the emerging volumes.

Two parallel slabs, sliding over each other, enclose a variety of uses: hotel, housing, offices. The commercial centre is a black box which unites the slabs.

The buildings were conceived as solid parallelepipeds, formed from large cyclopean stone blocks whose textures are subtly diverse.

When the sun is right, strange, hieroglyphic inscriptions enliven the blind wall surfaces.

The interior uses open out to the exterior thanks to a repetitive system of hollows which monotonously perforate the volume.

As in Manhattan, where the rigid geometry of the blocks allows for a volumetric explosion inside, here the systematically repeated hollows offer themselves as a place where the changing frames tell in each case of what is happening inside.

Despite its severity, the facade sets out to join a will for order, for unity, to the expression of necessity, the proud exhibition of its inner complexity.

Signs and lights merge in the night with those of the nearby filling station in an attempt to amicably infiltrate this severe complex within the rest of its counterparts.

Dues posicions extremes defineixen el territori on m'interessa treballar, en senyalar els seus limits.

D'una banda, les arquitectures neoacadèmiques, que davant la complexitat responen amb un llenguatge sec, uniforme, fred i, potser, mort.

L'arquitectura com a congelació de la vida, com a vestimenta igualitària, silenciosa i abstracta; com a expressió, en la seva voluntat de permanència i

immutabilitat, de la mort. I, d'altra banda, les arquitectures virtuals, que volen fer-se expressió gasosa de l'ús convertit en ombres nocturnes

entrevistes, lletres aplicades sobre sòlids indefinits per ser vists en la nit, refusant qualsevol pretensió de materialització corpòria.

Entre els dos punts extrems i equidistants hi ha el lloc al qual tendir. Lloc ocupat per la matèria però sense ofegar el moviment, interessat en la vitalitat dels usos però, també, preocupat —sense reduir-los ni congelar-los— a formalitzar-los.

El projecte es basa, i no només físicament, en l'aparcament. Una gran caixa limitada per sèries de pilars, disposats segons la lògica dels moviments dels automòbils, defineixen l'ordre geomètric dels volums emergents.

Dos blocs paral·lels, que llisquen l'un sobre l'altre, contenen diversos usos: hotel, habitatges, oficines. El centre comercial és una caixa negra que uneix els blocs.

Els edificis van ser pensats com a paral·lelepípedes sòlids, formats per grans blocs cíclics de pedra, de textures subtilment diverses. Algunes estranyes i jeroglífiques inscripcions animen, quan el sol hi és propici, els plans cecs.

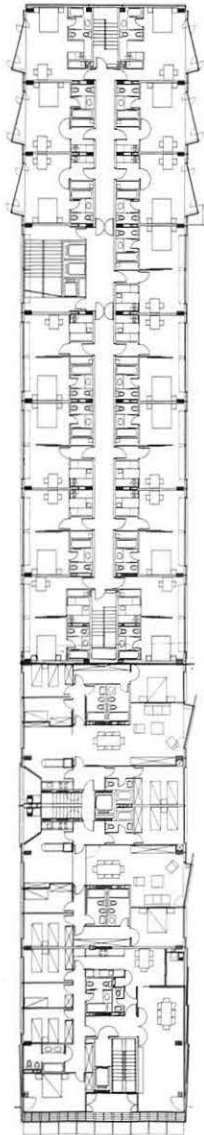
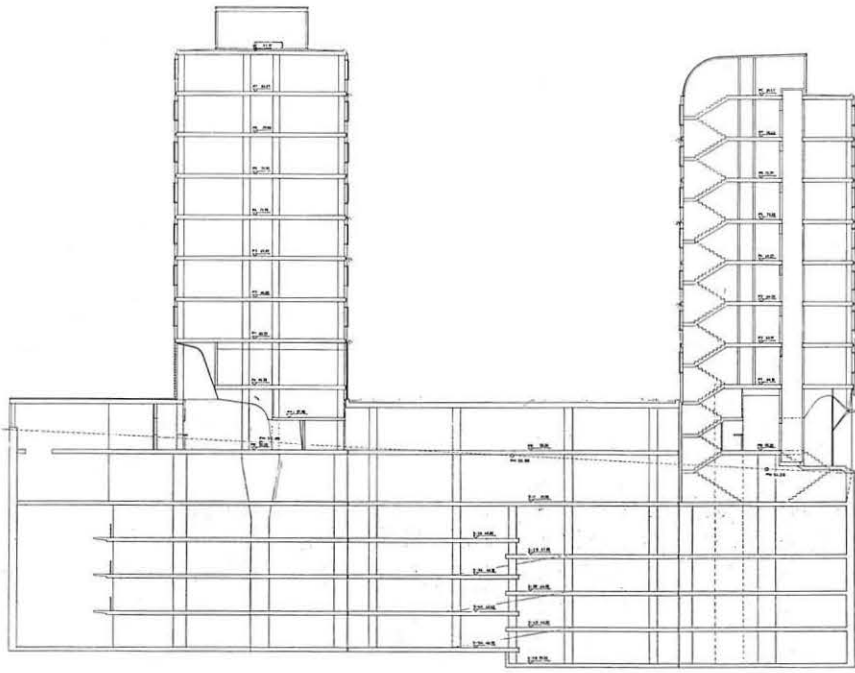
Els usos interiors s'obren a l'exterior mitjançant un sistema repetitiu de buits que monòtonament foraden el bloc. Com a Manhattan, on la rígida geometria de les illes permet l'explosió volumètrica del seu interior, aquí els forats sistemàticament repetits s'ofereixen com a lloc on les fusteries canvians parlen en cada cas del que passa en el seu interior. La façana, tot i la severitat, vol unir voluntat d'ordre, d'unitat, amb l'expressió de necessitat, orgullosa exhibició de la seva complexitat interna.

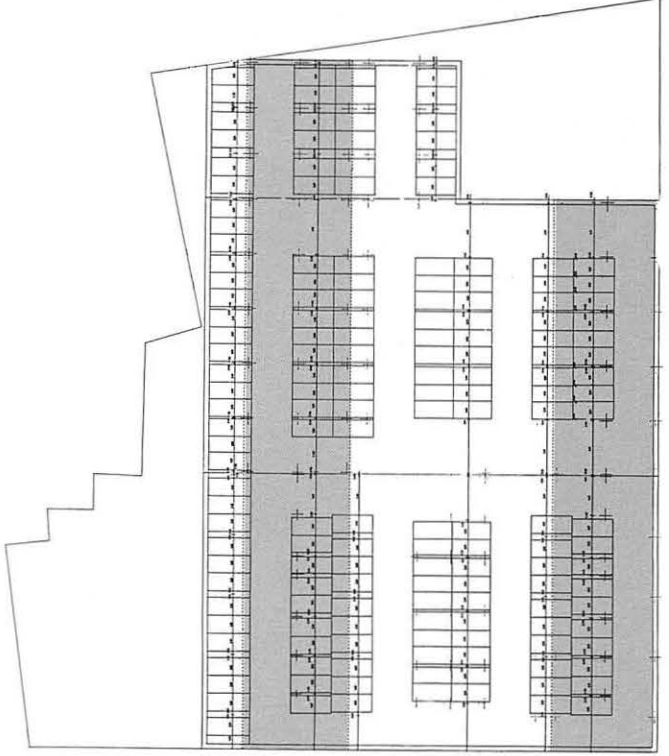
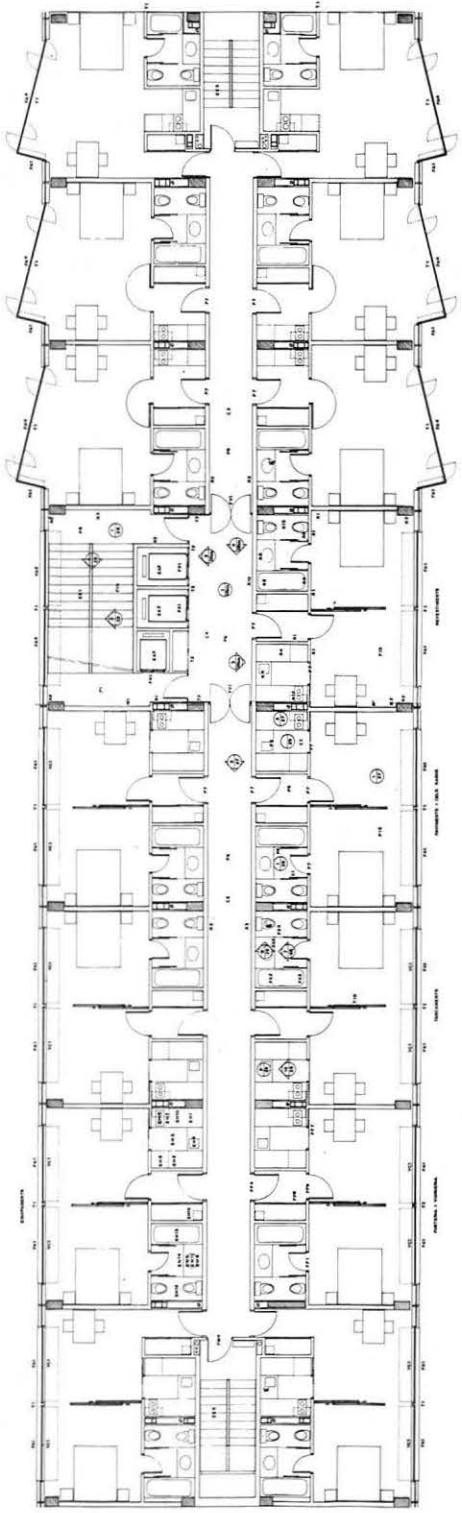
I també anuncis i llums a la nit que es barregen amb els de la gasolinera pròxima, mirant que aquest conjunt sever es barregi amistosament amb la resta dels seus congèneres.

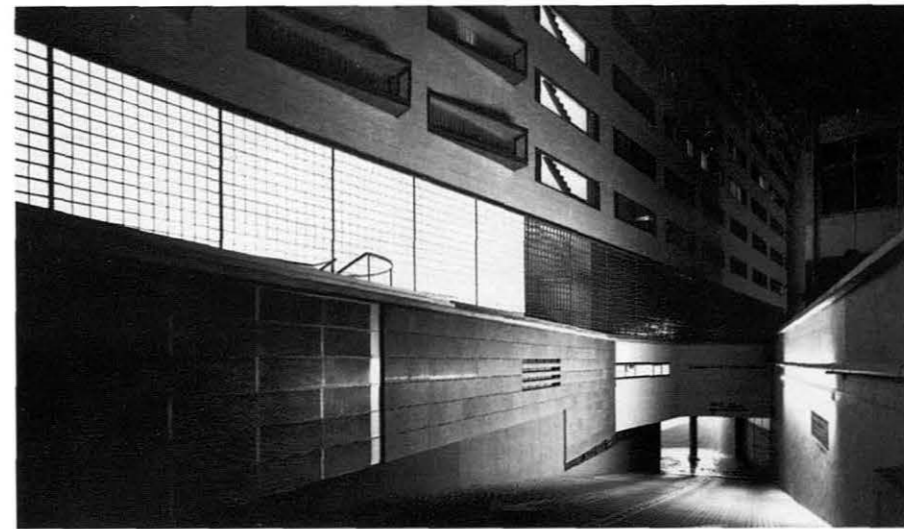
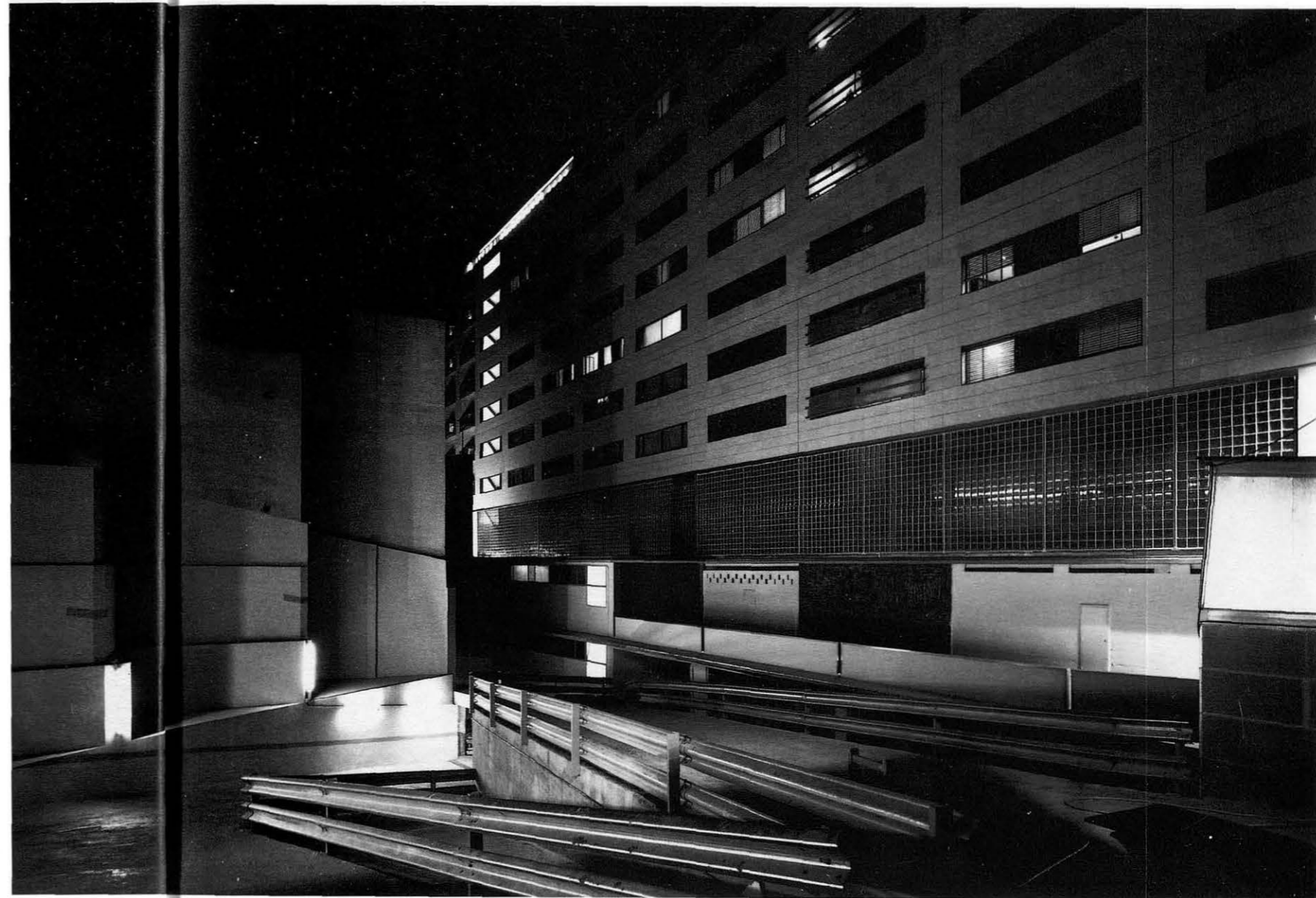
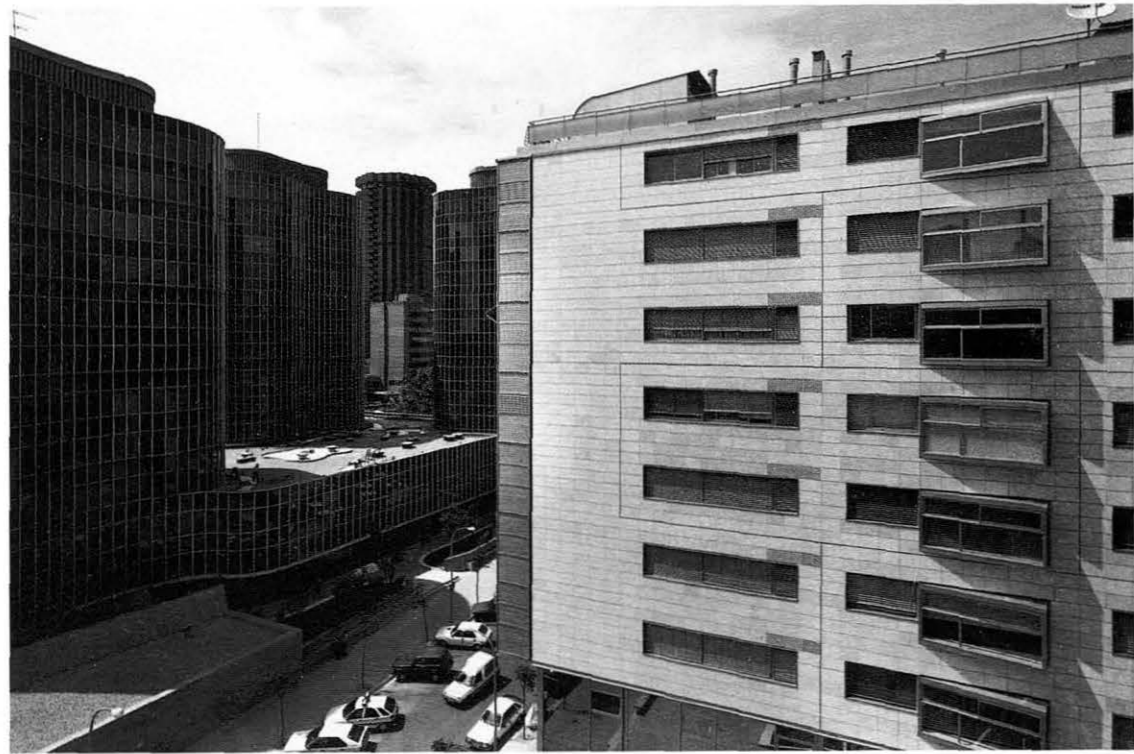

Col.laboradors. Collaborators **Vicente Gualart** Arquitecte
G. Borrell, À. Ulla, C. Updegrave, J. Ferreiros, A. García
G. Petit (Arq. tècnic)

Projecte. Design **1989** | Execució. Construction **1992-1993** | Fotografies. Photographs **Jordi Bernadó**

Enric Miralles

The pleasure of disagreement

The project by Josep Lluís Mateo is almost a logical collage: a thought folded over Carrer Joan Güell.

It is not possible to speak at the same time about the apartment-hotel-office slabs and the Trade towers. They have no place of encounter; perhaps a certain relationship of alignment or scale within common regulations in the city.

The commencement exists of a disagreement, of a relationship neither easy nor mimetic. The project on Joan Güell sets out to dissolve into the common, give rise to a uniform quality of street and of windows. The street, the filling station, the lamps, the trees, the traffic signs, the signboards, the stairs... all fit together with each other, far from any previous arrangement. The new building agrees in a strange way to repeat what the city is. The curtain wall of the Trade buildings resists all this.

Through Josep Lluís Mateo's building a representation of the real is produced. The situation on which he has worked is not that of a specific place: the architect works on models extracted from the real in a more general way, and the photographs subsequently return an almost hyper-real character of representation, a precision alien to the manual character of the assemblies of Coderch's towers. The Trade towers demand to be different.

By contrast, the building on Carrer Joan Güell existed before its construction. Like a map that precedes the territory to be discovered, it is a situation invented before the project. Once completed, it is practically impossible to describe. It is possible to recognise the project in the photograph prior to its construction; and here it is possible to evaluate the decision of the parallel slabs. As from this moment, the project avoids hopeful anticipations, that is, the possibility of relationships, the transformation of one element into the next. The edges are very clear, like the stuck fragments of a collage. One cannot speak of traces and it is very difficult to discern the reality of all this. And we need the camera to analyse it...

The following photographs illustrate the pleasure of disagreement suggested in this work.

Eva Prats

El plaer de la desavinença

El projecte de Josep Lluís Mateo és quasi bé un *collage* lògic: un pensament plegat sobre el carrer de Joan Güell. No és possible de parlar alhora de l'edifici d'apartaments-hotel-oficines i de les torres Trade. No tenen cap punt de trobada; potser alguna relació d'aliniació o d'escala dins d'una normativa comuna a la ciutat.

Existeix el principi d'una desavinença, d'una relació no fàcil ni mimètica. El projecte de l'Aparthotel proposa de dissoldre's dins del comú, donar lloc a una qualitat uniforme de carrer i de finestres. El carrer, la gasolinera, els llums, l'arbrat, les senyals de tràfic, els rètols, les escales... encaixen els uns sobre els altres, molt lluny de qualsevol ordenació prèvia. El nou edifici accepta de forma estranya repetir què és la ciutat. A tot això s'hi resisteix el mur cortina dels edificis Trade.

A través de l'edifici de Josep Lluís Mateo té lloc una representació del que és real. La situació sobre la què ha treballat no és un lloc concret: l'arquitecte treballa sobre models extrets de la realitat de forma més general, i les fotografies retornen posteriorment un caràcter quasi hiperreal de representació, una precisió que és estranya al caràcter manual dels ensamblatges a les torres de Coderch.

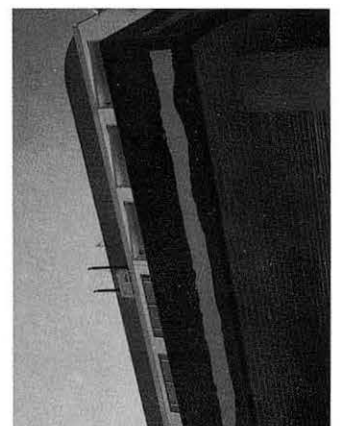
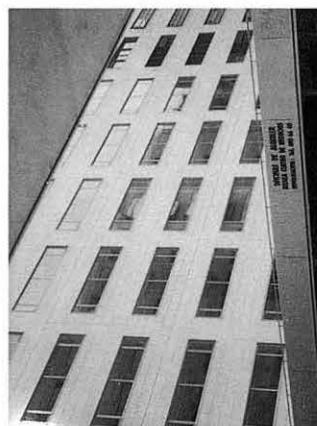
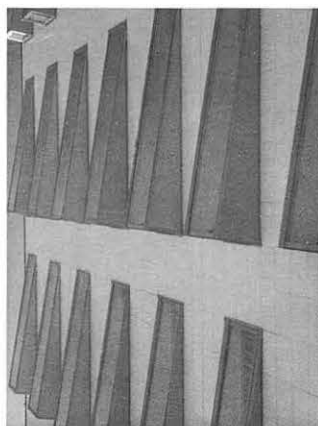
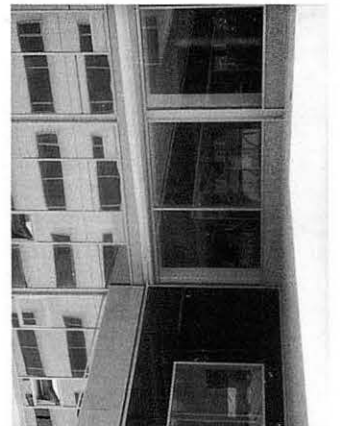
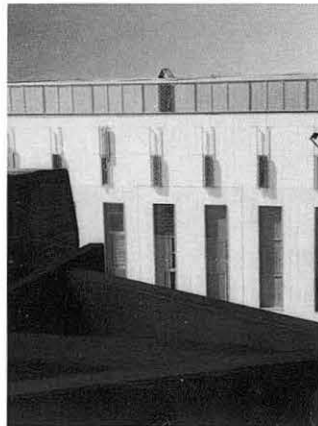
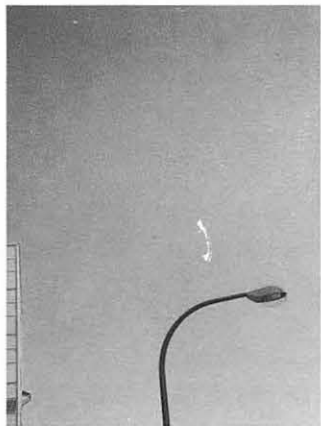
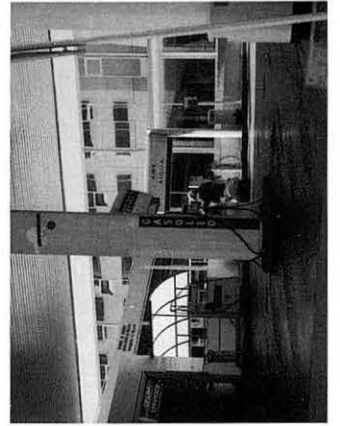
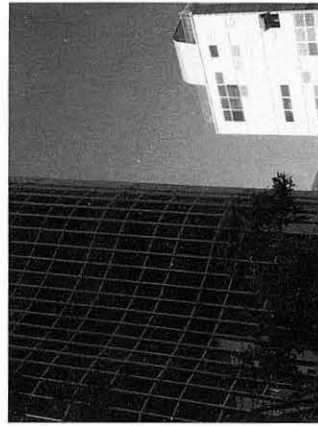
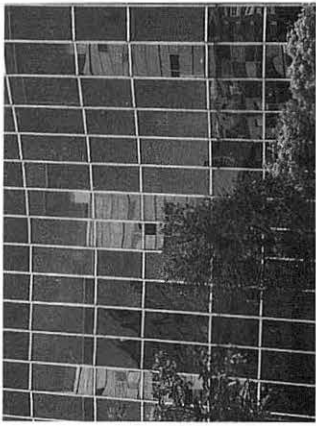
Els Trade demanen de ser diferents.

L'edifici de Joan Güell, en canvi, existeix abans de la seva construcció. És com un mapa que precedeix el territori a descobrir, una situació inventada abans que el projecte. Ara, un cop construït, quasi no és possible de descriure'l.

És possible veure el projecte en la fotografia anterior a la seva construcció: i en ella és possible de valorar la decisió dels blocs paral·lels. A partir d'aquest moment, el projecte de Josep Lluís Mateo abandona la il·lusió, és a dir, la possibilitat de relacions, les transformacions d'un element en el següent.

Els límits són molt clars; ho són com els fragments d'un *collage* quan s'adhereixen sobre un lloc. No es pot parlar de marques i és molt difícil de saber quina és la realitat de tot això. I ens cal la càmera fotogràfica per analitzar-lo...

Les fotografies que segueixen il·lustren el plaer de discutir que proposa aquest treball.

Benedetta Tagliabue